

*Sygn. akt III W 814/15*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 16 grudnia 2015r.*

*Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:*

*Przewodniczący: S.S.R. Anna Glijerska - Socha*

*Protokolant: Joanna Czwojdzińska*

*po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015r.*

*sprawy*

*J. W. (1)*

*syna S. i H. z domu Z.*

ur. (...) w W.

***obwinionego o to, że:***

będąc właścicielem pojazdu marki V.o numerze rejestracyjnym (...)w okresie od dnia 24.09.2014r. do dnia 08.10.2014r. nie wskazał wbrew obowiązkowi osoby, która w dniu 14.09.2014r. o godzinie 12.37 użytkowała ten pojazd popełniając na ulicy (...) w W.wykroczenie drogowe polegające na przekroczeniu dozwolonej prędkości o 22km/h.

***tj. o popełnienie wykroczenia z art. 96§3 kw w zw. z art. 129b ust 3 pkt 7 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym DZU z 2012r poz. 1137***

I. obwinionego J. W. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku przyjmując, iż obwiniony nie wskazał opisanych wyżej wiadomości na żądanie uprawnionego organu Straży Miejskiej w W. to jest wykroczenia z art. 96§3 kw i za czyn ten na podstawie art. 96§3 kw w zw. z art. 96§1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 zł (dwustu złotych),

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 814/15

## UZASADNIENIE

***Sąd Rejonowy w Wałbrzychu ustalił następujący stan faktyczny:***

Właścicielem pojazdu marki V.o nr rej. (...)jest obwiniony J. W. (1). W dniu 14.09.2014r. na ulicy (...)w W.o godz. 12.37 zarejestrowano wykroczenie drogowe polegające na przekroczeniu przez kierowcę wyżej wymienionego pojazdu prędkości o 22 km/h . Pojazd ten na obszarze zabudowanym poruszał się z prędkością 72km/h. W dniu 24.09.2014r. obwinionemu zostało doręczone wezwanie Straży Miejskiej w W.do wskazania użytkownika pojazdu wraz z raportem obrazującym wykroczenie, fotografią kierowcy pojazdu oraz wezwaniem do stawiennictwa do siedziby Komendy Straży Miejskiej w W.do złożenia wyjaśnień i wskazania kierującego pojazdem. Obwiniony nie stawiał się w siedzibie Straży Miejskiej w W.przesyłając pismo z dnia 3.10.2014r. , w którym wskazał, że na podstawie nieczytelnego zdjęcia, które zostało mu przysłane nie jest w stanie zidentyfikować kierującego pojazdem zarzucając Straży Miejskiej w

W.fotomontaż, na którym zdaniem obwinionego numer rejestracyjny jego pojazdu wklejono do innego pojazdu. W odpowiedzi na powyższe Straż Miejska w W.pismem z dnia 7.10.2014r. ponownie wysłała obwinionemu wydruk raportu informując, że system fotoradaru M. F.wyposażony jest w lampę błyskową oraz zamieszczone na obiektywnie kamery filtr refleksyjny i soczewkę przenoszącą tablicę rejestracyjną pojazdu poniżej samochodu, dzięki czemu możliwe jest wykonanie pomiarów w nocy , w złych warunkach świetlnych czy atmosferycznych wskazując, że nie wywiązanie się z obowiązku wskazania kierującego wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 96§3 kw. Powyższe pismo wraz z raportem obwiniony otrzymał w dniu 13.10.2014r. Obwiniony w odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 20.10.2014r. skierowanym do Straży Miejskiej w W.wskazał, że nie pamięta , kto w dniu 14.09.2014r. korzystał z jego pojazdu a przesłane mu zdjęcie jest nieczytelne i nie jest w stanie rozpoznać kierującego . Ponownie wniósł o przesłanie mu czytelnej fotografii.

### ***Dowód:***

zapisek urzędowy z dnia 17.06.2015r./k- 3/

raport ze zdjęciem z dnia 17.06.2015r /k-4/

potwierdzenie doręczenia wezwania /k- 11/

pisma obwinionego /k-8 i k- 6/

pismo SM w W. z dnia 7.10.2014r./k- 7/

wyjaśnienia obwinionego J. W. (1) /k- 33/

Obwiniony J. W. (1) złożył sprzeciw od wyroku nakazowego z dnia 8.09.2015r. Słuchany na rozprawie głównej w dniu 16 grudnia 2015r. obwiniony J. W. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że jest współwłaścicielem na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej pojazdu marki V. o nr rej. (...), oprócz niego z tego pojazdu korzystają domownicy – żona, dwie córki, syn, który z nim nie mieszka . Zdarzało się , że z pojazdu korzystali także szwagrowie . Obwiniony potwierdził, że otrzymał wezwanie do wskazania osoby , może się domyślać kto to był, ale nie potrafi tego kategorycznie wskazać. Obwiniony jednocześnie podał, że także on sam mógł tego dnia korzystać z pojazdu , nie może wykluczyć tego , że wówczas był kierowcą. Jednocześnie obwiniony podał, że widzi podobieństwo do osoby widniejącej na raporcie , ale kierującym mógł być także jego szwagier , który jest bardzo do niego podobny jednocześnie obwiniony podał, że nie wie czy to był jego szwagier , ponieważ on przebywa w USA , ale mógł być wcześniej w Polsce. /k- 33/

### ***Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył co następuje:***

Sprawstwo i wina obwinionego co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie może budzić wątpliwości. Na powyższe wskazują dowody w postaci zapisku urzędowego z dnia 17.06.2015r., raportu ze zdjęciem z dnia 17.06.2015r ., potwierdzeniem doręczenia wezwania a także pismo SM w W.z dnia 7.10.2014r. , pisma obwinionego z dnia 3.10.2014r. i 20.10.2014r. i częściowo także wyjaśnienia samego obwinionego , który przyznał, że nie udzielił informacji, kto kierował jego pojazdem w dniu 14.09.2014r. o godz. 12.37 w W.na ul. (...)na wskazanie Straży Miejskiej w W.. Analiza wyjaśnień obwinionego w powiązaniu z jego pismami z dnia 3.10.2014r i 20.10.2014r. skierowanymi do SM w W.w ocenie sądu wskazuje na nieudolną linię obrony obwinionego, który odmówił wskazania kierującego powołując się na swoje wątpliwości co do zidentyfikowania osoby kierowcy oraz brak możliwości ustalenia kto kierował pojazdem. Skoro sąd nie miał żadnych wątpliwości by na podstawie porównania wizerunku kierowcy widniejącego w raporcie Straży Miejskiej w W.z obwinionym obecnym na sali rozpraw i przedkładającym celem potwierdzenia swojej tożsamości swój dowód osobisty uznać, że to właśnie obwiniony został zarejestrowany jako sprawca wykroczenia z dnia 14.09.2014r. na ulicy (...)w W., to tym bardziej takowych wątpliwości nie powinien mieć obwiniony . Wizerunek kierowcy/sprawcy wykroczenia/ jest na tyle czytelny i charakterystyczny, że obwiniony nie mógł i nie może mieć żadnych trudności z rozpoznaniem siebie jako kierującego pojazdem marki V.o nr rej. (...). Tym samym wszelkie

dywagacje obwinionego dotyczące jego wątpliwości, który z członków rodziny a może on sam kierował tym pojazdem należy traktować jako próbę uniknięcia odpowiedzialności. W ocenie sądu obwiniony J. W. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 96§3 kw. Przedmiotem ochrony wykroczenia określonego w art. 96§3 kw jest porządek ruchu drogowego. Przepis ten sankcjonuje naruszenie obowiązku wskazania przez właściciela lub posiadacza pojazdu na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba, że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji o osobie, której został powierzony samochód do używania lub kierowania. Niewskazaniem jest także udzielenie odpowiedzi negatywnej, na przykład podanie, iż nie wskaże tej osoby lub też, że nie wie w czyjej dyspozycji w określonym czasie był pojazd, jak też zaniechanie udzielenia odpowiedzi. Źródłem obowiązku wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania lub używania jest art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym, z godnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Niewskazanie takiej osoby wyczerpuje znamiona wykroczenia tylko wówczas, gdy nastąpiło ono „na żądanie uprawnionego organu”. W art. 96 § 3 k.w. mowa jest ogólnie o żądaniu uprawnionego organu, co pozwala przyjąć, że żądanie musi się mieścić w granicach jego działania. Uprawnienie Straży Miejskiej do żądania od właściciela, użytkownika pojazdu wskazania osoby, której powierzono pojazd w oznaczonym czasie, a zatem także żądania powyższego od obwinionego wynika z art. 10 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o strażach gminnych oraz art. 129 b ust 1, 2 i 3 pkt. 7 ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym. Stosownie do art. 1 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o strażach gminnych do ochrony porządku publicznego na terenie gminy może być utworzona samorządowa umundurowana formacja - straż gminna, zwana dalej "strażą". Po myśli art. 10 ust 1 tejże ustawy straż wykonuje zadania w zakresie ochrony porządku publicznego wynikające z ustaw i aktów prawa miejscowego. Zgodnie z art. 129 b ust 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym kontrola ruchu drogowego w gminach lub miastach, które utworzyły straż gminną (miejską) może być wykonywana przez strażników gminnych (miejskich). Stosownie do art. 129 b ust 2 wskazanej ustawy strażnicy gminni (miejscy) są uprawnieni do wykonywania kontroli ruchu drogowego wobec:

1) kierującego pojazdem:

a) niestosującego się do zakazu ruchu w obu kierunkach, określonego odpowiednim znakiem drogowym,

b) naruszającego przepisy ruchu drogowego, w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego;

2) uczestnika ruchu naruszającego przepisy o:

a) zatrzymaniu lub postoju pojazdów,

b) ruchu motorowerów, rowerów, wózków rowerowych, pojazdów zaprzęgowych oraz o jeździe wierzchem lub pędzeniu zwierząt,

c) ruchu pieszych.

W myśl art. 129 b ust 3 pkt. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym w ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w ust. 2 art. 129 b ustawy, strażnicy gminni (miejscy) są między innymi upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Nadto jak wynika z art. 129 ust 1 pkt 4 ustawy strażnicy gminni (miejscy) mogą dokonywać na drogach gminnych, powiatowych i wojewódzkich oraz drogach krajowych w obszarze zabudowanym, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego z użyciem przenośnych albo zainstalowanych w pojeździe urządzeń rejestrujących w oznakowanym miejscu i określonym czasie, uzgodnionymi z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) lub Komendantem Stołecznym Policji.

W świetle ujawnionego materiału dowodowego zdaniem sądu nie ulega wątpliwości, iż osobą , która winna udzielić stosowanych informacji co do kierującego pojazdem marki jest obwiniony J. W. (2) . Wobec powyższego nie wskazanie na żądanie Straży Miejskiej w W. przez obwinionego wbrew obowiązkowi osoby, która tym pojazdem w owym czasie kierowała wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 96§3 kw. Obwiniony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim a w chwili czynu należy przypisać mu winę. Na marginesie tylko wskazać należy, iż we wniosku o ukaranie będącym przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie w opisie czynu nie wskazano , że obwiniony wbrew obowiązkowi nie udzielił wiadomości uprawnionemu organowi -czyli Straży Miejskiej w W. a wskazanie takie było konieczne z uwagi na brzmienie przepisu art. 96§3 kw albowiem karalna odmowa udzielenia informacji musi być skierowana wobec organu, który działa w oparciu o konkretną podstawę prawną. Wobec powyższego doprecyzowano to w opisie przypisanego obwinionemu czynu . Wymierzając karę obwinionemu Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą stopień społecznej szkodliwości czynu , który uznał za znaczny uwzględniając nagminność tego wykroczenia popełnianego na obszarze działania Sądu Rejonowego w Wałbrzychu . Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrzył. W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara jest współmierna do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy . Przy wymiarze grzywny Sąd baczyl na możliwości zarobkowe obwinionego. O wydatkach postępowania orzeczono po myśli art. 118 §1i 4 kpw w zw. z §1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zaś o opłacie stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .